

הארמון, ובכות המצוות מהרצומות ומעשירות וישאר. מצוות הנהגות בעבודת אדמת הקד' יהי אלה ברכת והצלחה בכל מעשה ידינו וימחר משיחנו ויבנה בית מקדשנו ב'ב א"ס. מנאי משה בן יונה מחארמאן.

ואסיים במחשבת יידי הנ"ל את ספרו: אמור ריב' אמר להם
הקב"ה לישראל אתה נרממת לחריב את ביתי ולדעול את בני
דיון שואלים בשלמה ואני מוחל לכם ובהם שאלו שלום ורשעים
ישלחו אותם. — דברי משתוקק לראות כשם אהרן ב' באה"ק
Dr. H. LORJE, Geschäftsführer des Colonisations-
Vereins für Palästina zu Frankfurt a. d. O.

עסמרייך.

פעיטס - החכם הנכבד הרר שלום הכהן נ"י מורה דת בבית הספר לבי"א בעיר פעיטס נכר בדרכו לחצוצאי לאור סמכת-יעותי כ"ב בשפט אומות ואומות עבריות, זה שמו אשר י"י יקבנו: יעקסעט פאט", ובזמנים האלה הי"י לידנו הנומר הראשונה לרונא. ה'המעי' ע"פ פארדן לארבעת ראשים, א) "ידיעות החרד' דרשתי" מכל הנתייעת בזמנים המורניים וחוצה לה כלכל, ב) "צור ישראל" המדבר מבעיני הקדוה. (א) פוער שוים ומשלי' מוסר ותרלות אנשי שם. נ"י ידיעות המסחר. המכירה וההתחיל לאצול לאור כסדר פועס אחת בשיבוע מור"ה המה העבר, ויש הוקה כי שישטוס ריט לקנהו והתועלה לא קטנה המצא חסד לאור כמאחיבי יושבן מכלילע שטרייך וידיעות שפא שאנער נר באומיות עברית, ויחזק להם בחסד' המלוה האוהב את עמו ודרו והיווע כל הנרצה להם כי לא יוצא מה"ר דבר. המהוקו ומקובל לתועלת הכלל. מחירו הוא שישה פלארין לרשה. —

רוסלאנד.

וואראשייא פון. כמכתב העית: Dziennik מיט אהמול נרפס
א פקדון אדאס הקסר ר' זלמן נבחרו וחתמו ביום
השמיני ליר' זה. הפקדה בארבעת תרד"ו כי קראו השני גדול
אקאנסטאטין להיות נציב ממלכת פאלען וישטאטשאלטערן. השנית:
הנה ארץ שר הצבא ליינערד להשאיר במסירת פקדון עד בוא
השני גדול לואראשייא: השלישית: התמנות השר וויילאצאלערס
לרעזיט וכוונתו על כל עניי הדבנה עימה אשר אינם נעניינס
לרעזיט בצאות המלחמה. הרביעית: התמנות השר הטובך להיות
ווינצפרינצעס כביב וינצי הממלכה. החמישית: הספוד ותמנות א
כל הנוכח והמנות לרצי הרדש כנוגע לשרות פקדון הבנה.
התה פקדון עימל שר שרם גדולים ונכבדים, האחד על עניי בצואה
ההלל, והשני על עניי הדבנה הנוהרים. הששית: התמנות הארון
ענאד (Enoch) להיות שטאטש-קורעניטער על הקסר כממלכת
פאלען. (שביעית: הארץ אשר אל נודע המונות) השמינית: התמנות
האדאן הובע (Hube) להיות אחד מינצי הממלכה. השמינית:
התמנות הארון שר ווינצין הארץ כמולא כוקס המונות על עניי
הזה. הששית: התמנות הארון קורעניטער להיות אחד מינצי
הממלכה. הששית: התמנות הארון הרבאן קאללער אשר ה'
עד היום שר המוח כמינסן, להיות כמולא כוקס המונות על הרע-
וירונגעסאמיאן של עניי הדבנה בפנים. האחרונה: התמנות
הארון ווינצפרינצעס להיות המונות על המחלקת כאמיניאן היל
מופקדת על עניי המלחמה, המסחר והרשע המונות. — מלכד
אשר מינצי קכתב עני הטובך. כי תסכים הקסר אל כל הצעות
שר הענינ לפני וינצי ממלכת פאלען ככר הכנה ושר המסר
אילא: ח"א) כנוגע לשרת ווינצפרינצעס ב' כנוגע לשרות המסר
המוטל על הארבע וכוונדו האדומה. ג) אר הוויט של אדובי ווינצי
הממלכה (ווינצפרינצעס) אשר על פיה תיחלדו אחינו גם על לשאון
השר שווייטוויט אשר נרעה תחלה מן הרע היום. —

כל החדשות האלה, עישו רושם לטוב בלבבות יושבי המטבלה
בירושלים וביחסיים כל בליל חקוק על החוצות כל הדרים החדישים
האחלה אשר נעשו סוף סוף לטובה חקק לעמן הצדק האמת
והיחלום, ופועלת כל החדשות האלה, תהארה בימים הבאים עת
החכם הנסתר הגדול יראה את שבת המעשרה הזו, ובכלל חקוק טובה
אל כל יושבי הארץ בנסת הישר הזה, ויש חקוק כי גם יושבי הארץ
שקוטנו בכנסתם וביורו את המדינה הקדושה וכלב רחם בנאות וחמים
שישבו כל ימים אל אביהם חסדי שבתם, וכן לנו גם ישראלי

ישיבה. ודבר האהוה' להפסיק האמת מזה אליה במהרה יש אבד
יניח הכרעי שהרוב נלמד דבר' חלש נדבחו שלשה חלקים הא'
פרנס עני' א' ח' כלנות בתי מחסו והנ' לחברת ישוב א'
וכבר נעשה כמחמתו דבר בעיר פרושטאדט שוכן וקובץ והתגברו
להל' למלאכת הקודש מזה דבר בדרוש ק' כמסו ולחקקו שלשה
חלקים ככל'. ואבקהש מאת בעיר גדולי רוסא ופולין שישמכו
בפרוש' של דלדברי הרב האוה' ח' ע' ענה לא העי' אל הדבר
ואומכו כמדינתם אע"פ שטובת הדבר היתה רובא דבר
לאנשי מדינת הדרום בא', ויש ידעתי שיש חלש י' החכם ר'
לענות אשר היה בא' והנהל לע' בעיר בירחטאן כמדינת ענג'
לכאן ככה וככה אגרות מא', ובפרט מאנשי וואלין המבשלים
המנהיגים לתת להם נחלת שדה וכרם כי ידעוים המה כמנהגיהם
לעבוד הארמק ולשטור'. וכבר צווח הנביא (ישע' ס"ה) ואמס
עובי' ה' השבחים את הר' קדש וגו'. לכן שכעני נא אומני כי
התקווה אנשיהם לחרבתו הקדושה כי יש חתה יד אגרות שכעני
אנשיהם אשר שם גדולי ארץ אשר הכבשו ל' לחיות לעזרת ה'
מגורים אם יהיו אנשי ההברא הרבה כראי דבר הגדול הזה.
לכן אולי לא תרעו לא הכעני טוב מעבלי' בחיות לאו ל' לעשות,
אז יאמר כל אחד ואחד מהם כי אם בא האדא אינני מזה'
וגם אסור להחמיץ כצוה'. ודבר כעני תקנות התברא תמצא כמ'
ירשת קוץ וכזה': לבני ההברא שיש' מן שטון מחתה למצוה ו'
לפחות עשרה ש' או מן שטון כל שנה ב' שנה יחליטי' לקצבה
הו' על' שנים רצופות, ויש אנשי' לכ' כמדינתם שהתגברו כבר
מאד ר' ורור', אכן א' הכרחה או המעניע' וכזה' שיוק' לב'
לשנים ק' שיהיה כל איש לחיות כן הרקון מקורבין למצוה.
והא' לך מכתב אשר שלח הרב דק' ליפאט לליד נפשי קרש
יאמר לך בעתה' ס' דרשת ציון ס' מאנשים כלישטון וכו' וכן
ה' המוכי' כזה' אהו כאשר כל לביתו עשה שטאון את ספרו
הקד' באומה שיה' ה' (הנקד' דרשת ציון). מה מאד שכתחתי
כקראי בו. קריתו ושטתו ויהי ל' לשעשעוים יום יום, מן יתן
ויכנסו דבריו המגוריים והואם עתובין לבנו הסהור לא לבות ל'
מ' עיניו כאשר ידו חריו לב' - או עניל קלות במה כי יצויה
ה' דקדק באומה נגד כל הגוים. ראיתי הלכה כספרו וזכרתי מעשה
אשר קרה אהוה' על' שלש עשרה שנה כאשר חייני בר בעיר
הקאשעניק ענין דרך ש' חרב הגדול מזה יעקב יום י' שחיה'
טרם נעל' להק' בר בקץ שארעק ונעתה הנהו חור כלאה' אל
ארצנו על' אזה ירחים עברו טובת אומנו אנשי פולין הסתגוררים
הש', והתאכזר הרב הניל כמיוס י' ווליא' א' ודבריו הרב מחבת
הארץ הקדושה, ובתוך אומנו שאלתי אם יש האם אני לאנשי
א' אזה דבר מקובל באיה אופן ודרך יהיה גאולתנו כב' - ענה
ואמר ל' בא' כוסכס אומנו כלם כי בעיר יבא המשיח גאולה
השטת לנו י' רשין מלכי האומות י' דרשת יום מקדישיו כאשר
יהיה אזה בית ישע ונקריב קרבתו ואח' יגלה משיח אע"פ א'
ואת ראייה נלכדור ומוכס' ל' למען יסבחו לבכמו הסהור
השטת יום הכימי וזקני א' מסביביו כלם לדבריו הקריים.

והוא דן גם אגרות אשר ישלח לי איש טוב זה וימלא ככיר
סכאי מעד ידו; היות שבארץ ירושלים עתה חוב'ם זה ששלה
בשנים מעור האופנים ובמדינות וסוכנות ובפרט על זה נהגו זה
עשיתי להא'ם שלא להתפרנס היום משל אחרים בחלוקת העדקה
שלא להתפרנס מבעי כפי בעיותו והיה לי פרנסה בחוץ לארץ
וכן לא נחמתי חבה הארץ עליהי ע' כל משהיה ויכול על זה
להתנאי הנל וענין העקש שלי בחוץ לארץ פאברס לעשות מיד
ולבגים הנשפים, והסד יע' עושה ע'ם הפחמים שנקר שטייגה-
אנק, והפחמים מראספייז, וגם עשיתי בירושלים זה שני שנים
במדינת סומאטראה ויהיה לי פרנסה מאז כה בטוב, ועתה זה שנה
בארץ ישראל' בנאציע הנקרא שדה של חרץ ר' דוד נ'
ועשיתי תמיד לעשות טוב וגם כלבנים עשיתי גם כן פאברס וטוב מאוד
וכן זה, וגם קחו שני לבנים ממלכתם להראות כלנאציה ביהודה כי
הם טובים מאד וכוך שכן הגדול שכלנטי מוס חסדו שלא להתפרנס
ממדי כשר ודם דק מירו הקדושה יה' ויהי'; והנה ראיתי הוכחות
במלכותם כהל' הנל, אחרתי על זה הענין שכן השמים
ועקבה דא רוחם הטוב לעשות האצאיות לעבודת האדמה,
ואין חקן לארץ הקדושה יותר מאז, ובפרט שזה הענין יהי' ע'
איש עם יושר הנל שכן שאין כמותם בכל הארץ שאינו רצה
להנאות מאחרים אפילו שזה פורטו גם ידע טובו הענינים
ועבודת האדמה ללמד לבני ישראל, ואני יהיה עומק בכלאכתי

ווארשויא 20 יוני. היום מודיע מכתב העתי, Dziennik, powsteczny, את פתשנן כתב הדת אשר נתן הקיסר יר"ה כטוב וחסידי, על אודות זכילת אח"כ יושבי ממלכת פאליען. על פי הקפידה הזאת, עברו וזכו להקטין הרעם בל"י אשר יצאו קאדור משנת 1811 עד היום. — מהיום הוח' והלאה יש הצדקה

[illegible]